

การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

STUDY OF PROBLEMS AND NEEDS IN ORGANIZING ENGLISH LANGUAGE
LEARNING TO PROMOTE KNOWLEDGE OF ACADEMIC VOCABULARY FOR
PRATHOMSUKSA 4

Received: October 27, 2014

Revised: December 10, 2014

Accepted: December 11, 2014

สุกัญญา เทาศิริ¹, กาญจนา นิลนวล^{2*}, วัฒนพร จตุรานนท์³ และ โสภี ขาญเชิงยุทธชัย⁴

Sukanya Thaosiri¹, Kanjana Ninnuan^{2*}, Wattanaporn Jaturanon³,

and Sopee Chanchoenyattachai⁴

*Corresponding author, Email: joy.kanjana1990@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 52 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางซีและมอร์แกน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน และ (2) แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพปัญหาของนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ อันดับสูงสุด คือ นักเรียนไม่กล้าอ่านออกเสียง เนื่องจากขาดความมั่นใจในการอ่าน ความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน อันดับสูงสุด คือ ต้องการฝึกทักษะการพูด โดยการถาม-ตอบจากบทสนทนา (2) สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ คือ ครูมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และครูต้องการพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงในการสอน

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้, ภาษาอังกฤษ, การรู้คำศัพท์วิชาการ

¹ รองผู้อำนวยการ, ฝ่ายวิชาการ, โรงเรียนอุบลวิทยาคม

¹ Deputy Director, Academic Affairs, Ubonwittayakhom school

^{2,4} อาจารย์, ภาควิชาการจัดการเรียนรู้, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา

^{2,4} Lecturer, Department of Learning Management, Faculty of Education, Burapha University

Abstract

This research aimed to investigate the problems and needs in organizing English language learning to promote academic vocabulary knowledge among Prathomsuksa 4 students and English teachers. The sample consisted of 52 Prathomsuksa 4 students, determined using the Krejcie and Morgan table, and three English teachers, selected through purposive sampling. The research instruments included 1) a questionnaire on problems and needs in organizing English language learning to promote academic vocabulary knowledge, and 2) an interview with teachers regarding problems and needs in organizing English language learning to promote academic vocabulary knowledge. Quantitative data were analyzed using basic statistics including frequency, percentage, mean, and standard deviation. Qualitative data were analyzed using content analysis.

The research findings revealed that: (1) The highest-ranked problem in promoting academic vocabulary knowledge reported by students was their fear of pronunciation, while their greatest need was for speaking skills practice through conversational question and answer exercises. (2) From the teachers' perspective, the main problems in promoting academic vocabulary knowledge were their own lack of confidence in using English to communicate, while they expressed a need to enhance their teaching techniques, especially through the use of songs.

Keywords: Learning management, English, Academic vocabulary

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศองค์ประกอบที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เป็นอันดับแรกคือ คำศัพท์ ถ้าปราศจากคำศัพท์ก็จะเป็นการออกเสียงและไม่มีโครงสร้างของประโยค หรือที่เรียกว่าวากยสัมพันธ์ (Syntax) (Read, 2008) แม้ว่าผู้เรียนจะมีความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นอย่างดีก็ไม่สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้ ถ้าไม่มีการพัฒนาด้านการรู้คำศัพท์โดยการเพิ่มคลังคำศัพท์เพราะว่ามนุษย์สามารถสื่อสารจากการใช้คำศัพท์ แม้ว่าใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องแต่ใช้คำศัพท์ได้ถูกก็สามารถสื่อสารได้ในระดับหนึ่งในทางตรงกันข้ามถ้าใช้ไวยากรณ์ถูกต้องแต่ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องก็อาจเป็นไปได้ยากในการที่จะสื่อสารให้เข้าใจกันได้ (Scott, Nagy, & Flinspach, 2008) ดังนั้นหน้าที่ของครูที่จะต้องทำเป็นประการแรกในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศคือช่วยให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์เพื่อที่จะสามารถสื่อสารได้และเพื่อเป็นพื้นฐานสู่การเรียนรู้ภาษาในระดับที่สูงขึ้นไป (Read, 2008) โดยการเลือกคำศัพท์ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อให้เกิดการขยายวงคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา เกิดคลังคำศัพท์ที่เพิ่มพูน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาด้านฟัง พูด อ่าน และเขียน (Colombo, 2011)

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุบลวิทยาคมย้อนหลัง 2 ปี ใน ปีการศึกษา 2565-2566 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย 62.20 และ 65.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ทาง

โรงเรียนตั้งไว้ร้อยละ 70 จะเห็นว่านักเรียนยังมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่ำ และต้องการปรับปรุงพัฒนาให้มีคุณภาพสูงขึ้น พบว่า มาตรฐาน ต 3.1 ตัวชี้วัดที่ ป.4/1 คั่นคว่ำ รวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ คำศัพท์ที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบถูกน้อยที่สุด ผู้วิจัยจึงนำเสนอหามาออกแบบการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการรู้คำศัพท์วิชาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และจากการสังเกต ห้องเรียนของผู้วิจัยทำให้ทราบว่านักเรียนมีพื้นฐานคำศัพท์อยู่ในระดับที่ไม่ค่อยดี ไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้ดี เท่าที่ควร จึงส่งผลต่อบทเรียนในชั่วโมงถัดไป ซึ่งสังเกตได้จากในช่วงที่ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ก่อนเรียน นักเรียนหลายคนไม่สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ จึงส่งผลให้เป็นปัญหาในการทำแบบฝึกหัด หรือ แบบทดสอบท้ายบทและยังส่งผลในการเรียนรู้ในบทเรียนถัดไปอีกด้วย และในการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนไม่รู้คำศัพท์วิชาการ หรือความหมายของคำศัพท์ในเนื้อหาที่เรียน ส่งผลให้นักเรียน ไม่เข้าใจเนื้อหาที่ครูสอน และนักเรียนขาดความมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ กลัวออกเสียงผิดและไม่รู้ ความหมาย จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการถาม-ตอบจากบทสนทนาได้ และครู บางท่านยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้หลักไวยากรณ์ให้ถูกต้องและ เหมาะสมก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพัฒนาให้นักเรียน ซึ่งในการส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการควรเริ่มจากคำศัพท์ ง่ายๆ ที่ผู้เรียนพบบ่อยก่อน ควรเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง โดยครูอาจเปิดเทปเจ้าของ ภาษาให้นักเรียนฟัง เพื่อคุ้นชินกับสำเนียงในการพูด รวมทั้งนำสื่อและเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ

ผู้เรียนจะสะสมคำศัพท์ใหม่ จนเกิดเป็นคลังคำศัพท์ที่กว้างขึ้น จากการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ของผู้เรียน (Scott, Nagy, & Flinspach, 2008) การรู้คำศัพท์มีผลต่อพัฒนาการในด้านการอ่าน ยิ่งรู้คำศัพท์ มากขึ้นเท่าไรยิ่งทำให้มีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น ส่งผลให้เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน ทั้งนี้ เนื่องจากถ้าผู้เรียนมีคลังคำศัพท์ที่เพียงพอก็จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ทำให้มีความสุข ในการอ่านและมีความต้องการที่จะอ่านมากขึ้น และยิ่งอ่านยิ่งเป็นการขยายคลังคำศัพท์ของตนเองมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้เรียนรู้คำศัพท์น้อยก็จะทำให้ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ทำให้ไม่ต้องการที่จะอ่าน ซึ่งเป็นการปิดโอกาสในการพัฒนาคลังคำศัพท์ของตนเอง (Colombo, 2011) และการสอนคำศัพท์ ให้ได้ผลนั้นผู้สอนจะต้องทราบเทคนิคและวิธีสอนเป็นอย่างดี ซึ่งเทคนิคและวิธีสอนคำศัพท์ที่สำคัญ ผู้สอน จะต้องทราบประเภทของคำศัพท์ ประกอบด้วย คำศัพท์ระดับแรก (Tier one words) คือคำทั่วไป เช่น คำนาม คำกริยา คำศัพท์ที่พบบ่อย กลุ่มคำที่พบบ่อยนักเรียนรู้ความหมายอยู่แล้ว คำศัพท์ระดับสอง (Tier two words) คือ คำศัพท์วิชาการซึ่งพบทั่วไปในตำราเรียนของนักเรียน ไม่ใช่คำศัพท์ที่ใช้ในการสนทนา โดยทั่วไป (Stahl & Nagy, 2007) คำศัพท์ระดับสาม (Tier three words) คือ คำศัพท์วิชาการเป็นคำศัพท์ เฉพาะพบไม่บ่อยในหนังสือเรียน ผู้สอนจึงไม่ควรคัดเลือกมาสอนแต่อาจสอนได้ หากมีความจำเป็นเพื่อให้ เข้าใจเนื้อหามากขึ้น (Beck, McKeown, & Kucan, 2013)

คำศัพท์วิชาการ เป็นส่วนที่จำเป็นในการพูด อ่าน และเขียนเกี่ยวกับหัวข้อของบทเรียนเนื้อหาวิชา ต่าง ๆ เช่น ชื่อบุคคลสำคัญ สถานที่ คำศัพท์ที่ใช้ในกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ การศึกษา สังคม สุขศึกษาฯ (Echevarria, Vogt, & Short, 2008) การรู้คำศัพท์วิชาการจึงหมายถึง การรู้ความหมาย

คุณลักษณะของไวยากรณ์ การสะกดคำ การอ่านออกเสียง การนำเสนอคำศัพท์ ผ่านการทำกิจกรรม เพื่อใช้ในทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการอ่าน การรู้คำศัพท์วิชาการจึงทำให้ผู้เรียนพัฒนาภาษาวิชาการมากขึ้น (Zwiers, 2008)

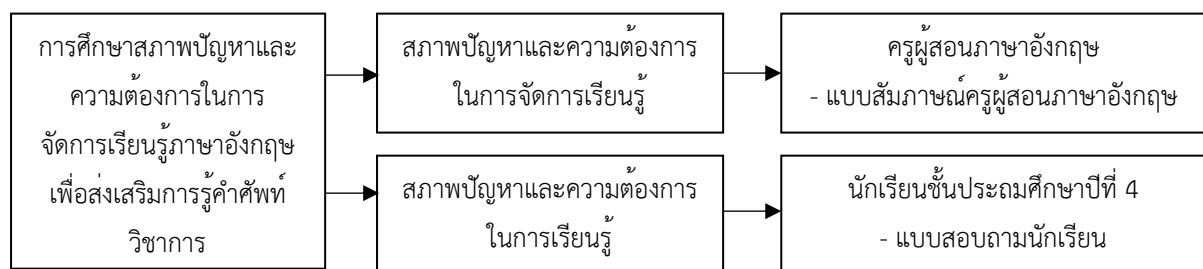
การรู้คำศัพท์วิชาการจึงหมายถึงการรู้ความหมาย คุณลักษณะของไวยากรณ์ การสะกดคำ การอ่านออกเสียง การนำเสนอคำศัพท์ ผ่านการทำกิจกรรม เพื่อใช้ในทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการอ่าน ถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่ครูต้องเลือกวิธีการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งในยุคปัจจุบันการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นคอมพิวเตอร์จึงถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของศาสตร์ด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Applied linguistic) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนภาษา (Computer assisted language learning-CALL) (Beatty, 2013) การนำเอาสื่อเทคโนโลยีสื่ออุปกรณ์แบบพกพามาใช้พัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถฟังด้วยตนเอง หรือครูใช้สอนการออกเสียงเป็นสื่ออุปกรณ์พกพาใช้เครื่องบันทึกเสียงดิจิทัล ใช้บันทึกเสียงผู้เรียนในขณะที่ฝึกพูด บันทึกเสียงคำ ประโยคและบทสนทนาต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่ โทรศัพท์มือถือและ PAD เครื่องบันทึกเสียงดิจิทัล (Digital audio recorders) ดิจิทัลดิกเทโฟน (Digital dictaphone) เครื่องเล่น MP3 (MP3 player) กล้องดิจิทัล ดิจิทัลแคมคอร์ดอร์ (Digital camcorder) (Khuvasanond, 2013)

การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามความคิดเห็นของนักเรียน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Method) โดยการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงมีการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอุบลวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 5 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 195 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอุบลวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 52 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 กำหนดประเด็นในแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.3 สร้างแบบสอบถามนักเรียนให้ชัดเจน ถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบกึ่งโครงสร้าง มี 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และตอนที่ 2 ความต้องการของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

2.4 เสนอแบบสอบถามนักเรียนที่สร้างขึ้นต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า มีค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.67-1.00 ถือว่าใช้ได้ จึงปรับภาษาตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญโดยไม่มีตัดข้อความ

2.5 นำแบบสอบถามนักเรียนไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบสอบถามนักเรียน พบว่า มีค่าความเชื่อมั่น 0.82

2.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามนักเรียนฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามนักเรียนด้วยตนเอง โดยขออนุญาตเก็บข้อมูลต่อผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามคืน โดยมีอัตราการตอบแบบสอบถามนักเรียนร้อยละ 100

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ผู้ให้ข้อมูล

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 ท่าน โรงเรียนอุบลวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง มีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ

2.2 กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.3 เขียนประเด็นสัมภาษณ์ให้ชัดเจน ถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และในสิ่งที่ต้องการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีข้อคำถาม 3 ข้อ

2.4 เสนอแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า มีค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.67-1.00 ถือว่าใช้ได้ จึงปรับภาษาตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.5 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยมีการบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ระหว่างสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมพัทธ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยการสร้างข้อสรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 1 สภาพปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ระดับปัญหา			
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. นักเรียนไม่สามารถแยกแยะระหว่างคำศัพท์วิชาการและคำศัพท์ทั่วไปได้	3.76	0.74	มาก	5
2. นักเรียนไม่สามารถจำความหมายของคำศัพท์ได้	3.94	0.49	มาก	4
3. นักเรียนใช้หลักไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง	4.38	0.58	มาก	3
4. นักเรียนไม่กล้าอ่านออกเสียง เนื่องจากขาดความมั่นใจในการอ่าน	4.71	0.46	มากที่สุด	1
5. นักเรียนไม่กล้าสนทนาภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	4.60	0.50	มากที่สุด	2

จากตารางที่ 1 พบว่าสภาพปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเรียงตามลำดับ ได้แก่ 1) นักเรียนไม่กล้าอ่านออกเสียง เนื่องจากขาดความมั่นใจในการอ่าน 2) นักเรียนไม่กล้าสนทนาภาษาอังกฤษในชั้นเรียน 3) นักเรียนใช้หลักไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง 4) นักเรียนไม่สามารถจำความหมายของคำศัพท์ได้ และ 5) นักเรียนไม่สามารถแยกแยะระหว่างคำศัพท์วิชาการและคำศัพท์ทั่วไปได้

ตารางที่ 2 ความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ความต้องการ			
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. นักเรียนต้องการรู้ความหมายของคำศัพท์ โดยใช้เพลงในการจดจำคำศัพท์	4.52	0.65	มากที่สุด	2

รายการประเมิน	ความต้องการ			
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
2. นักเรียนต้องการรู้ประเภทของคำศัพท์วิชาการและการนำไปใช้	3.70	0.73	มาก	5
3. นักเรียนต้องการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากเทป หรือเรื่องสั้น	4.28	0.61	มาก	3
4. นักเรียนต้องการฝึกทักษะการพูด โดยการถาม-ตอบจากบทสนทนา	4.60	0.50	มากที่สุด	1
5. นักเรียนต้องการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์วิชาการอย่างถูกต้องจากเทปเสียงเจ้าของภาษา	3.94	0.49	มาก	4

จากตารางที่ 2 พบว่าความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเรียงตามลำดับ ได้แก่ 1) นักเรียนต้องการฝึกทักษะการพูด โดยการถาม-ตอบจากบทสนทนา 2) นักเรียนต้องการรู้ความหมายของคำศัพท์ โดยใช้เพลงในการจดจำคำศัพท์ 3) นักเรียนต้องการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากเทป หรือเรื่องสั้น 4) นักเรียนต้องการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์วิชาการอย่างถูกต้องจากเทปเสียงเจ้าของภาษา และ 5) นักเรียนต้องการรู้ประเภทของคำศัพท์วิชาการและการนำไปใช้

2. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

2.1 สภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

“เนื่องจากนักเรียนไม่รู้คำศัพท์วิชาการและคำศัพท์ทั่วไป จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถถาม-ตอบ จากบทสนทนาภาษาอังกฤษได้ และไม่ได้สนทนาภาษาอังกฤษเป็นประจำจึงทำให้นักเรียนกังวลและไม่กล้าสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะกลัวออกเสียงผิดและไม่รู้ความหมาย และครูบางท่านยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร”

“ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนไม่รู้ความหมายของคำศัพท์วิชาการและคำศัพท์วิชาการถือเป็นคำศัพท์ที่ยากกว่าคำศัพท์ทั่วไปในภาษาอังกฤษ ไม่ได้นำมาใช้บ่อยมากในชีวิตประจำวัน นักเรียนจึงไม่สามารถแยกระหว่างคำศัพท์วิชาการและคำศัพท์ทั่วไปได้ และครูยังขาดเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการรู้คำศัพท์”

“ปัญหาในชั้นเรียนคือ ทักษะการฟัง นักเรียนฟังเรื่องราวจากเทป หรือวีดีโอ แล้วไม่สามารถอธิบาย หรือบอกใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ เนื่องจากไม่รู้ความหมายของคำศัพท์วิชาการและคำศัพท์ทั่วไป ดังนั้นการส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพัฒนาของนักเรียน”

2.2 ความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

“การพัฒนาการรู้คำศัพท์วิชาการ ควรเริ่มจากคำศัพท์ง่าย ๆ ที่ผู้เรียนพบบ่อยก่อน รวมทั้งการจัดกิจกรรมควรเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียง โดยครูอาจใช้เพลงในการสอน หรือเปิดเทปเจ้าของภาษาให้นักเรียนฟัง เพื่อคุ้นชินกับสำเนียงในการพูด และให้นักเรียนออกเสียงตามเทป พอดคาสต์ หรือวิดีโอ”

“ในการจัดการเรียนการสอน ครูควรจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ให้นักเรียนมีส่วนร่วมฝึกทักษะฟังของนักเรียนจากเรื่องสั้น หรือนิทาน เพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ สามารถรู้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ได้ รวมทั้งนำสื่อและเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนรู้”

“นักเรียนจะสามารถการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ต้องเกิดจากการรู้คำศัพท์วิชาการรู้ความหมาย และการฝึกสนทนาถาม-ตอบเป็นประจำ ดังนั้นครูควรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารจากการดูเรื่องสั้น หรือเทปของเจ้าของภาษา แล้วให้นักเรียนฝึกพูดและออกเสียงตามเทปที่ฟังอย่างถูกต้อง เมื่อนักเรียนมั่นใจแล้วก็ควรฝึกสนทนาถาม-ตอบภาษาอังกฤษ”

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า

1. สภาพปัญหาของนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ อันดับสูงสุด คือ นักเรียนไม่กล้าอ่านออกเสียง เนื่องจากขาดความมั่นใจในการอ่าน ความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน อันดับสูงสุด คือ ต้องการฝึกทักษะการพูด โดยการถาม-ตอบจากบทสนทนา

2. สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ คือ ครูมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และครูต้องการพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงในการสอน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการ ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า สภาพปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเรียงตามลำดับ ได้แก่ 1) นักเรียนไม่กล้าอ่านออกเสียง เนื่องจากขาดความมั่นใจในการอ่าน 2) นักเรียนไม่กล้าสนทนาภาษาอังกฤษในชั้นเรียน 3) นักเรียนใช้หลักไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง 4) นักเรียนไม่สามารถจำความหมายของคำศัพท์ได้ และ 5) นักเรียนไม่สามารถแยกระหว่างคำศัพท์วิชาการและคำศัพท์ทั่วไปได้ สอดคล้องกับการศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของพระมหาบัณฑิต ปรณทิโต ครองบัวบาน (2024) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะอยู่ในระดับต่ำสุด สาเหตุมาจากพื้นฐานความกังวลและเงื่อนไขต่าง ๆ ในการเรียนรู้ โดยปัจจัยหลักประการแรก คือ การขาดความมั่นใจ เนื่องมาจากไม่มีการพูดคุยโต้ตอบกับเจ้าของภาษา จำคำศัพท์ไม่ได้ ขาดทักษะพื้นฐาน ขาดความสามารถในการแสดงความคิดเห็น รวมถึงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ไม่เอื้ออำนวยถือเป็นความท้าทาย และสอดคล้อง

กับ บัณฑิตนพ ผจญทรพรรณ และคณะ (2021) ซึ่งได้ศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทย ในด้านทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน พบว่า คนไทยมีปัญหาในด้านทักษะการฟัง เช่น การฟังและเข้าใจบทสนทนา ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษและการฟังเสียงต้นฉบับจากภาพยนตร์ต่างประเทศมากที่สุด ต่อมาทักษะการพูด เช่น การพูดทักทาย การแนะนำตนเอง การบอกทาง การสนทนาในชีวิตประจำวัน การอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมา คือ ทักษะการเขียนปัญหาที่พบ คือ การเขียนรายงานเป็นภาษาอังกฤษ การจดคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษการเขียนคำบรรยายสิ่งต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ การเขียนประวัติตนเองเป็นภาษาอังกฤษ และทักษะการอ่านมีปัญหาที่น้อยที่สุด

สำหรับความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเรียงตามลำดับ ได้แก่ 1) นักเรียนต้องการฝึกทักษะการพูด โดยการถาม-ตอบจากบทสนทนา 2) นักเรียนต้องการรู้ความหมายของคำศัพท์โดยใช้เพลงในการจดจำคำศัพท์ 3) นักเรียนต้องการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากเทป หรือเรื่องสั้น 4) นักเรียนต้องการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์วิชาการอย่างถูกต้องจากเทปเสียงเจ้าของภาษา และ 5) นักเรียนต้องการรู้ประเภทของคำศัพท์วิชาการและการนำไปใช้ สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลของการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 79.01/78.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด อีกทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.50, S.D. = 0.37) (นิตยา ภูดอนนาง, และ ทิพาพร สุจาร, 2563)

2. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์วิชาการ ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ขาดเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ และครูต้องการพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงในการสอน หรือเปิดเทปเจ้าของภาษาให้นักเรียนฟัง เพื่อคุ้นชินกับสำเนียงในการพูด และให้นักเรียนออกเสียงตามเทป หรือวิดีโอ รวมทั้งการนำสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ ดอนกวนเจ้า (2565) เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะ การพูดและ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ วิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะ การพูดและ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ วิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 78.82/79.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70/70 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียน พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 79.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียน พบว่า

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 78.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ พชรินทร์ จันทิ (2565) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คะแนนสอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจผ่านพอดคาสต์ หลังการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32, S.D. = 0.81) และยังสอดคล้องกับวิโรจน์ ประรัมย์ (2561) ที่ศึกษาวิจัยผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความรู้ ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากการเลือกใช้เพลงที่มีเนื้อหาน่าสนใจ เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน มีจำนวนคำศัพท์ใหม่ที่ไม่มากและยากเกินไป เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้จักสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะ

- 1) ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการของนักเรียน
- 2) ควรศึกษาวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนแบบอื่น ๆ ที่สามารถส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการของนักเรียน เพื่อที่จะสามารถนำมาใช้พัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
- 3) ควรนำสื่อ หรือเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์วิชาการของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ ดอนกวนเจ้า. (2565). การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่หุบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
- นิตยา ภูดอนนาง, และ ทิพาพร สุจาร. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด. 16(1), 117-130.
- พชรินทร์ จันทิ. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร].

- พระมหาบัณฑิต ปณฺธิโต ครองบัวบาน. (2024). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 English Learning Problems in the 21st Century. *วารสารธรรมเพื่อชีวิต*. 30(1), 43-57.
- ปิ่นทันท พงษ์พรพรค, ณัฐวุฒิ โพธิ์ทักษิณ, และ นรินทร์ มุกมณี. (2021). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทย. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 6(3), 911-920.
- วิโรจน์ ปะรัมย์. (2561). ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์].
- Beck, I. L., McKeown, M. G., & Kucan, L. (2013). *Bringing words to life: Robust vocabulary instruction*. Guilford Press.
- Beatty, K. (2013). *Teaching & researching: Computer-assisted language learning*. Routledge.
- Colombo, M. (2011). *Teaching English language learners: 43 strategies for successful K-8 classrooms*. Sage Publications.
- Echevarria, J., Vogt, M., & Short, D. (2008). *Making content comprehensible for English learners: The SIOP model*.
- Khuvasanond, K. (2013). *The effects of teacher vs student centered instructional strategies on the vocabulary learning of sixth grade Thai students* [Doctoral dissertation, University of Kansas].
- Read, C. (2008). *500 activities for the primary classroom* (Vol. 62, No. 3, pp. 320-322). Oxford University Press.
- Scott, J. A., Nagy, W. E., & Flinspach, S. L. (2008). More than merely words: Redefining vocabulary learning in a culturally and linguistically diverse society. *What research has to say about vocabulary instruction*, 182-210.
- Stahl, S. A., & Nagy, W. E. (2007). *Teaching word meanings*. Routledge.
- Zwiers, J. (2008). *Building academic language: Essential practices for content classrooms, grades 5-12*. John Wiley & Sons.